Súd:	Okresný súd Humenné
Spisová značka:	5C/95/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8311206219
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Lisá
ECLI:	ECLI:SK:OSHE:2017:8311206219.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Lisou, v právnej veci žalobkyne S. D., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., B. č. XXXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Antonom Hencovským, AK JUDr. Anton Hencovský & spol., Františkánska č. 3, Košice proti žalovaným I/ Hilti Slovakia, spol. s.r.o., so sídlom Galvaniho 7, Bratislava IČO: 31344445, zást. Advokátskou kanceláriou NIŽNÍK spol. s.r.o., Kováčska 21, Košice, 2/ Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni z titulu náhrady nemajetkovej ujmy 40.000 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť plniť druhého zo žalovaných.

Žalobkyni súd priznáva vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou podanou dňa 09.06.2011 žiadala zaviazať žalovaných v 1. - 3.rade spoločne a nerozdielne zaplatiť jej 70.000 eur s prísl. z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá jej bola spôsobená pri dopravnej nehode dňa XX.XX.XXXX v Y..

2. Žalobu odôvodnila tým, že tohto dňa došlo k dopravnej nehode, ktorú zavinil žalovaný v 1.rade a to na osobnom motorovom vozidle značky Š. M. EČ: J.-XXXSH a za toto konanie bol aj právoplatne odsúdený. Pri tejto dopravnej nehode žalovaný v 1.rade narazil do osobného motorového vozidla značky V. J., EČ: Y.-XXX S., v dôsledku čoho bol zranený vodič tohto vozidla, ale aj jeho spolujazdkyňa, t.j. žalobkyňa, ktorá v čase dopravnej nehody bola v XX. týždni tehotenstva. Pri tomto náraze utrpela žalobkyňa zranenia, následkom ktorých musela byť vykonaná urgentná sekcia, po ktorej jej narodené dieťa L. krátko po 35 minútach zomrela. Protiprávnym konaním žalovaného v 1.rade došlo k preukázateľnému neoprávnenému zásahu do osobnostného práva žalobkyne tak, že bolo zasiahnuté do jej práva na súkromie ako čiastkového práva na ochranu osobnosti, pretože spôsobením smrti dcéry žalobkyne jej bola spôsobená nenapraviteľná ujma. Žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 11 a násl. O. z. s tým, že má za to, že na jej strane došlo k vzniku práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy žalobkyňa vychádzala zo závažnosti vzniknutej ujmy vo vymedzených právach žalobkyne, ktorá je daná mierou intenzity, ako aj dlhotrvajúcimi dôsledkami neoprávneného zásahu s tým, že určená výška 70.000 eur by mala aspoň čiastočne zmierniť preukázanú ujmu, hoci ani táto hmotná satisfakcia nepochybne nemôže odčiniť dôsledky tragickej nehody, ktorá zanechala v živote žalobkyne trvalé následky. Smrť dcéry žalobkyne mala za následok nutnosť vyhľadania psychologickej pomoci, pretože žalobkyňa sa nevedela a nevie zmieriť s tragickými následkami predmetnej dopravnej nehody a pretrvávajú u nej psychické problémy doposiaľ. Žalobkyňa prežíva citovú ujmu vo forme nepríjemných pocitov, úzkosti, smútku, zúfalstva zo straty milovanej osoby.

3. Žalobkyňa podala žalobu aj voči žalovanému v 2.rade, ktorého zodpovednosť podľa žalobkyne je daná analogickou aplikáciou ustanovenia § 420 ods. 2 v spojení s ustanovením § 853 O. z., pretože v čase dopravnej nehody žalovaný v 1.rade vykonával pre svojho zamestnávateľa, ktorým bol žalovaný v 2.rade, pracovné úlohy na služobnom motorovom vozidle.

4. Proti žalovanej v 3.rade žalobkyňa podala žalobu z dôvodu, že táto je zodpovedná podľa ustanovenia § 823 O. z. v spojení s ustanovením § 15, § 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z. z., pretože v čase dopravnej nehody bolo motorové vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená, povinne zmluvné poistené u žalovanej v 3.rade.

5. Žalobkyňa po podaní žaloby podaním doručeným súdu dňa 22.11.2013 zobrala žalobu voči žalovanému v 1.rade späť, na základe čoho Okresný súd Y. uznesením XC/XX/XXXX-XXX zo dňa 22.01.2014 konanie voči žalovanému v 1.rade zastavil. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie zástupca žalobkyne. O tomto odvolaní rozhodol Krajský súd v Prešove tak, že zmenil rozhodnutie Okresného súdu Humenné vo výroku o trovách konania a žalovanému v 1.rade náhradu trov konania nepriznal. Uznesenie č. k. XXCo/XX/XXXX-XXX zo dňa 21.08.2014 tvorí č.l. 234 spisu.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.10.2009, č. k. XTo/XX/XXXX-XXX, dohodou zo dňa 15.05.2008 o odovzdaní osobného motorového vozidla, listom spoločnosti Hilti Slovakia spol. s r.o., Bratislava, potvrdením o poistení zodpovednosti č. XXXXXXXXXX, flotilovou poistnou zmluvou pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXX a aj všeobecnými poistnými podmienkami k tejto zmluve, správou o psychologickom vyšetrení žalobkyne, obsahom spisu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 6C/96/2011 a zistil tento skutkový stav:

7. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 15.10.2009 č. k. XTo/XX/XXXX-XXX, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.10.2009, zrušil rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. XT/XXX/XXXX. Súčasne rozhodol vo veci tak, že obžalovaného I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, okr. T. - okolie uznal vinným, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 10.05 hod. po ul. V. v Y. v smere k ul. K. viedol osobné motorové vozidlo zn. Š. M., R.: J. XXX SH, pričom na križovatke týchto ulíc v rozpore s povinnosťami uvedenými v § 19 ods. 1, 3 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, v znení neskorších predpisov, s vozidlom vošiel do križovatky, kde narazil do prednej pravej časti po hlavnej ceste idúceho osobného motorového vozidla zn. V. J., EČ: Y.-XXX S., ktoré viedol v tom čase vodič G. D.Í. v ľavom jazdnom pruhu štvorprúdovej vozovky v smere z Y., v dôsledku čoho G. D. utrpel zranenia a to pohmoždenie prednej strany hrudnej steny vpravo ľahšieho stupňa, pohmoždenie malička pravej ruky ľahšieho stupňa s dobou liečenia v trvaní 6 dní. Jeho spolujazdkyňa S. D., t.j. žalobkyňa sediaca na mieste spolujazdca vpredu, v tom čase v XX. týždni gravidity, utrpela pohmoždenie prednej hrudnej steny ľahšieho stupňa, pohmoždenie prednej brušnej steny ľahšieho stupňa, odlúčenie placenty, z ktorého dôvodu jej bola urobená urgentná sekcia, po ktorej narodené dieťa L. D. krátko po XX. minútach zomrela a to v dôsledku prerušenia dodávky kyslíka do tela novorodenca s následnou hypoxiou - zníženým okysličovaním tkanív a orgánov pri vnútromaternicovom dusení s poškodením centrálneho nervového systému. Teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

8. Dohodou zo dňa 15.05.2008 spoločnosť Hilti Slovakia, spol. s r.o., Galvaniho 7, Bratislava - žalovaný v 2.rade odovzdal osobné motorové vozidlo značky ŠPZ: J.-XXX D., Škoda M. svojmu pracovníkovi I. Q., t.j. žalovanému v 1.rade pre služobné, i súkromné účely.

9. Spoločnosť Hilti Slovakia, spol. s r.o., Bratislava listom oznámila Okresnému riaditeľstvu PZ v Y., Úrad justičnej a kriminálnej polície, že vlastníkom osobného motorového vozidla ŠPZ: J.-XXX D., Š. M. je spoločnosť B. G. D. B.V., organizačná zložka, Dúbravská cesta 1793/2, Bratislava - Karlová Ves, ktorá dňa 25.10.2007 vydala oprávnenie k používaniu vozidla spoločnosti Hilti Slovakia, spol. s r.o., Bratislava.

10. Podľa potvrdenia o poistení zodpovednosti č. XXXXXXXXXX, osobné motorové vozidlo ŠPZ: J.-XXX D., Š. M. od 25.10.2007 bolo poistené v spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.,

teda žalovanej v 3.rade. Toto poistenie bolo uzatvorené na základe flotilovej poistnej zmluvy pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi poisťovateľom Allianz poisťovňa a.s., Bratislava a poistníkom Leaseplan Slovakia B. V., organizačná zložka, Bratislava. Súčasťou tejto zmluvy boli aj všeobecné poistené podmienky žalovanej v 3.rade účinné v čase vzniku dopravnej nehody.

11. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že dňa 09.06.2008 viezol žalobkyňu svokor k jej rodičom z Y. do Y., pričom žalobkyňa bola v X. mesiaci tehotenstva. Po ceste do Y. došlo k dopravnej nehode, pri ktorej pocítila žalobkyňa veľký náraz, praskanie skla a pamätá si iba to, že ju vybrali z auta, kedy kričala, že je tehotná. Potom sa ocitla v sanitke a medzitým kričala opäť, že je tehotná. Žalobkyňa pri tom poukázala na to, že v danom prípade išlo o jej druhé tehotenstvo, keď očakávala narodenie prvého dieťaťa, pretože prvé tehotenstvo sa skončilo potratom. Poukázala tiež na to, že v minulosti trpela onkologickým ochorením po ženskej stránke, kde bola aj liečená a preto aj z týchto dôvodov bolo je tehotenstvo dňa 09.06.2008 rizikove. Bola doma, bola sledovaná lekármi, vyšetrovaná v T., kde bolo konštatované, že očakáva narodenie dievčatka, na ktoré sa s manželom, aj s celou rodinou veľmi tešili. Pre dieťa vybrali aj meno L.. Potom, keď sa po nehode prebrala v nemocnici, dozvedela sa, že dieťa neprežilo, pričom bola v takom stave, že dieťa odviezli na pitvu do G. a videla ho iba v deň pohrebu. Na pohrebe bola žalobkyňa vo veľmi zlom psychickom, i fyzickom stave, keďže prišla z nemocnice a po pohrebe sa do nemocnice aj vrátila. Tvrdila, že nemohla jesť, piť, ani na nič myslieť. Po návrate z nemocnice domov sa tento stav ešte prehĺbil. Žalobkyňa sa veľmi trápila. Nedokázala sa na nič sústrediť, ležala v posteli. Vzápätí chcela ísť na cintorín, potom zase nečinne ležala v posteli a zase chcela ísť na cintorín a táto situácia a pocity v nej pretrvávali veľmi dlho. Odstupom času uviedla, že obdivuje blízkych, najmä manžela, ktorý spočiatku nemohol chodiť ani do práce, staral sa o ňu nejakú dobu doma a žalobkyňa bola nútená vyhľadať aj lekársku pomoc psychológa. Absolvovala sedenie u psychologičky G.. M. T. opakovane. Na dôkaz svojho tvrdenia žalobkyňa k žalobe pripojila aj správu o psychologickom vyšetrení u psychológa G.. M. T. zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá potvrdzuje, že žalobkyňa absolvovala v uvedeným období celkovo XX hodín psychologického poradenstva - psychoterapie, ktoré boli zamerané na psychologickú podporu a liečenie postraumatickej stresovej poruchy. Žalobkyňa trpela desivými snami, znovu prežívala traumatizujúce udalosti, mala panický strach z cestovania autom a tieto symptómy výrazne znižovali kvalitu jej života. Po čase nastalo aj zníženie intenzity prežívania týchto symptómov. Postupne u žalobkyne nastal čiastočný návrat niektorým symptómov postraumatickej stresovej poruchy pravdepodobne vyvolanej nárastom úzkosti pri ďalšom tehotenstve a v strachu o to, aby sa dieťa, ktoré po tejto nehode opäť očakávala, narodilo zdravé. Dňa XX.XX.XXXX sa žalobkyni narodilo dieťa - dcéra S.. Aj počas tehotenstva s týmto dieťaťom bola žalobkyňa na rizikovom tehotenstve a teda doma. Tvrdila, že po narodení dieťaťa bola celá rodina veľmi šťastná a až neskôr, keď začala S. rásť, opäť sa začali žalobkyni vracať spomienky na L., pretože si predstavovala pri pohľade na S., ako by vyrástla L. a v spomienkach ju trápilo to, že L. bolo zdravé dieťa, ktoré mohlo žiť ďalej, nebyť dopravnej nehody. Poukázala tiež na to, že s najväčšou pravdepodobnosťou už nebude mať ďalšie dieťa, keďže jej to lekári neodporúčajú, pričom S., ktorá navštevuje predškolské zariadenie, túži po súrodencovi a dožaduje sa ďalšieho súrodenca. I v súčasnej dobe žalobkyňa navštevuje stále cintorín s manželom pravidelne a prežíva neustály strach o dieťa S.. Po narodení S. vyhľadala aj pomoc psychiatra vo E. L. P., na meno ktorého si nevedela spomenúť, avšak lieky, ktoré jej on odporučil, jej nerobili dobre, tak ich vysadila a viacej tam nechodí. Žalobkyňa poukázala na to, že strach o S. má po tom, čo prišla dvakrát o dieťa. Kým v prvom prípade došlo k potratu už v prvom mesiaci tehotenstva, tak v prípade L. to bolo už vo vysokom štádiu tehotenstva. K dieťaťu si vytvorila vzťah, dala mu meno, videla ho na DVD s ultrazvukom, čítala knihy, spievala mu a vytvárala si k nemu veľmi vrelý vzťah. Na dieťa sa veľmi tešila po tom, čo prežila onkologické ochorenie, ktoré bolo riešené operáciou a po tom, čo prežila už prvý potrat. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu poukázala na to, že od žalovaných žiada 70.000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, pretože satisfakcia vo forme ospravedlnenia nie je primeraným zadosťučinením vzhľadom na smrť blízkej osoby.

12. Žalovaní v 1.a 2.rade (poradie po čiastočnom späťvzatí žaloby voči pôvodne žalovanému v 1.rade) žiadali žalobu zamietnuť s tým, že každý z nich tvrdil, že v tomto konaní nie je vecne pasívne legitimovaný, a nie je za škodu zodpovedný. Z prednesu zástupkyne žalovaného v 1.rade súd zistil, že žalovaný v 1.rade žiadal, aby voči nemu bola žaloba zamietnutá a to z dôvodu, že nie je v konaní pasívne legitimovaný. Otázku pasívnej legitimácie žalovaného v 1.rade je podľa zástupkyne žalovaného v 1.rade potrebné vykladať v zmysle rozhodnutia Súdneho dvora vo veci Y., pretože Súdny dvor v tomto rozhodnutí konštatoval, že povinnosť krytia poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami sa odlišuje od rozsahu náhrady škody vyplývajúcej zo zodpovednosti poisteného za škodu.

Teda, zatiaľ čo povinnosť krytia poistení je definovaná a zabezpečená právom Únie, rozsah náhrady škody sa v zásade spravuje vnútroštátnym právom. Podľa zástupkyne žalovaného v 1.rade však medzi škody, ktoré sa musia nahradiť v súlade s právom Únie patrí aj nemajetková ujma, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore. Účelom samotného poistenia za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou. Aj v súlade s dôvodovou správou v zákone 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je usmrtenie pri dopravnej nehode najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Podľa teda súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvolá nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv a tak musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. Z tohto dôvodu žalovaný v 1.rade mal za to, že pasívne legitimovaným v tomto spore je žalovaný v 2.rade, teda poisťovňa. K samotnému žalobnému návrhu, pokiaľ ide o výšku tohto nároku uplatnenom žalobkyňou v tomto konaní zástupkyňa žalovaného v 1.rade uviedla, že ju považuje za neprimeranú, pretože účelom a cieľom tohto inštitútu je zmierniť, ale tento prostriedok a inštitút nie je prostriedkom majetkovej a finančnej likvidácie žalovaného subjektu a nemá v žiadnom prípade viesť ani k obohateniu žalobcu. Pri určení výšky primeraného zadosťučinenia by mal súd zobrať do úvahy to, že k zásahu do osobnosti žalobkyne došlo neúmyselným a nedbanlivostným konaním a dopravná nehoda nebola výsledkom hrubého nedodržania dopravných predpisov.

13. Zástupkyňa žalovaného v 2.rade žiadala tak isto žalobu voči žalovanému v 2.rade zamietnuť s tým, že nie je daná jej pasívna legitimácia pre toto konanie. Napriek rozhodnutiu súdneho dvora EÚ vo veci Y./G. rozsudok Súdneho dvora v závere uviedol, že článok 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166 EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami treba vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ma pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Keďže naše vnútroštátne právo v rámci ustanovení zákona 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu nesubsumuje aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, žalovaný v 3.rade ako poisťovňa nemá povinnosť plnil takúto nemajetkovú ujmu navrhovateľke v tomto prípade. Poukázala na to, že slovenské právo upravuje náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám pri dopravnej nehode v § 13 O. z. v rámci práva na ochranu osobnosti. Toto ustanovenie však neupravuje zodpovednosti za škodu. Tá je upravená všeobecne v § 415 a nás. O.z., čo platí aj v prípadoch neoprávnených zásahov do osobných práv. Na základe toho mala zástupkyňa žalovaného v 2.rade názor, že vzhľadom na to, že v našom vnútroštátnom práve takáto úprava nie je, do toho času zmeny právnej úpravy, v ktorom bude náhrada nemajetkovej ujmy takto do právnych predpisov zahrnutá, nie je možné považovať poisťovateľa povinného zmluvného poistenia za pasívne legitimovaný subjekt.

14. Z obsahu spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 6C/96/2011 bolo zistené, že v tomto konaní si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z toho istého dôvodu vo výške 30.000 eur uplatnil aj manžel žalobkyne, t.j. G. D.. O tomto nároku rozhodol Okresný súd Humenné rozsudkom 6C/96/2011-193 zo dňa 17.01.2012 tak, že zaviazal žalovaného v 1.rade I. Q. zaplatiť žalobcovi 10.000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Rovnako zamietol žalobu aj proti žalovanému v 2.rade, t.j. zamestnávateľovi žalovaného v 1.rade Hilti Slovakia, spol. s r.o., Galvániho 7, Bratislava a poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava.

15. Proti tomuto rozsudku podali účastníci konania odvolanie a o odvolaní rozhodoval Krajský súd v Prešove tak, že potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby proti žalovanému v 3.rade, teda poisťovni, zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému v 2.rade tak, že žalovaný v 2.rade, t.j. zamestnávateľ I. Q. je povinný zaplatiť žalobcovi 30.000 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému v 1.rade tak, že žalobu voči nemu zamietol. Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplýva, že Krajský súd v čase rozhodovania bol toho názoru, že zodpovednosť za náhradu nemajetkovej ujmy má iba žalovaný v 2.rade zamestnávateľ vodiča I. Q., ktorý dopravnú nehodu spôsobil. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 31.12.2012 pokiaľ ide o výrok o zamietnutí žaloby a o zmene, keďže súd ďalej rozhodoval samostatným uznesením o náhrade trov tohto konania.

16. Súd v tomto konaní už rozhodol rozsudkom č. k. 5C/95/2011-301 zo dňa 14.05.2015 tak, že zaviazal žalovaného v 1. rade k povinnosti uhradiť žalobkyni 40.000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúce časti súd žalobu zamietol a zamietol žalobu proti žalovanému v 2. rade t.j. Allianz - Slovenskej poisťovni a.s. Bratislava s tým, že o trovách konania rozhodne súd v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku vo veci samej. Proti tomuto rozsudku podali odvolania žalovaný v 1. rade a žalobkyňa. O odvolaní rozhodoval Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 5Co/357/2015 zo dňa 31.01.2017, ktorý zrušil rozsudok Okresného súdu Humenné v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Na základe tohto uznesenia Krajského súdu v Prešove v ďalšom konaní bol predmetom konania nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 40.000 eur, uplatneným proti žalovanému v 1. rade Hilti Slovakia, s.r.o. so sídlom Galvániho 7, Bratislava, IČO: 31344445 a žalovanému v 2. rade Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s., Bratislava. V dôvodoch tohto uznesenia Krajského súdu v Prešove bolo v bode 14 uvedené, že Krajský súd v Prešove nesúhlasí s názorom prvej inštancie pokiaľ ide o výklad pojmu škoda a zdôraznil, že pojem škoda je potrebné vykladať eurokomformne a to aj vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, t.j. poisťovni. V bode 16 Krajský súd v Prešove poukázal na to, že sa je potrebné vysporiadať aj s námietkami žalovaného v 1. rade, ktorý namietal od začiatku svoju pasívnu legitimáciu a tvrdil, že nie je nositeľom povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, ktorá bola žalobkyňou uplatnená v konaní a to s poukazom na to, že náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej prevádzkou motorových vozidiel je krytá zákonným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Poukázal tiež na to, že strany sporu namietali neprimerajú výšku náhrady nemajetkovej ujmy, a preto je potrebné zohľadňovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a určiť takúto náhradu v súlade s požiadavkou spravodlivosti.

17. Súd zhodnotil vykonané dokazovanie a dospel k záveru, že v danom prípade je daná zodpovednosť za náhradu nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalobkyni u oboch subjektov, teda tak u žalovaného v 1. rade, ako aj u žalovaného v 2. rade. Zodpovednosť žalovaného v 1. rade spoločnosti Hilti Slovakia, s.r.o. je daná analogickou aplikáciou §420 ods. 2 O. z. v spojení s § 853 O. z. a § 427 ods. 2 O. z., ale aj v spojení s § 11 a násl. O. z.

18. Podľa § 420 ods. 2 O. z. škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 853 O. z. občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa § 427 O. z. fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 11 O. z. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 O. z. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 O. z. pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 O. z. výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19. Podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ratifikovaného pod č. 209/1992 Zbierky každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
Podľa § 15 ods. 1, 2 Ústavy SR každý má právo na život. Ľudský život je hodný ochrany už pred narodením. Nikto nesmie byť pozbavený života.

20. Žalovaný v 1. rade namietal svoju pasívnu letigimáciu len z jediného dôvodu a to, že je vo veci daná zodpovednosť žalovaného v 2. rade podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 pri výklade pojmu škoda. Žalovaný v 1. rade neuviedol žiadne iné skutkové, ani právne skutočnosti, ktoré by jeho pasívnu vecnú legitimáciu v spore vylučovali. Súd preto súhlasí s tvrdením právneho zástupcu žalobkyne, že danosť pasívnej legitimácie žalovaného v 2. rade nijako neovplyvňuje postavenie žalovaného v 1. rade v tomto konaní, lebo bolo iba na vôli žalobkyne voči ktorému z týchto subjektov podá žalobu, alebo ju podá voči obom subjektom spolu. Žalobkyňa podala žalobu proti obom žalovaným. V konaní žalovaný nepoprel, že v čase dopravnej nehody bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobkyne motorovým vozidlom, ktoré riadil I. Q., ktorý bol zamestnancom u žalovaného v 1. rade. Motorové vozidlo, ktorým došlo ku dopravnej nehode, ŠPZ: J.-XXX D. Š. M. bolo vlastníctvom spoločnosti Lease Plan Slovakia B.V., organizačná zložka, Dúbravská cesta 1793/2, Bratislava - Karlová Ves, ktorá však vydala žalovanému v 1. rade oprávnenie k používaniu tohto motorového vozidla spoločnosťou Hilti Slovakia, s.r.o. Bratislava. Tieto okolnosti neboli vôbec v konaní sporné a vyplývajú tak z trestného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. XT/XXX/XXXX, spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 6C/96/2011, ako aj zo samotných vyjadrení strán sporu.

21. Žalobkyňa podala žalobu proti žalovanému v 1. rade v súlade s vyššie citovanými právnymi predpismi, a v konaní preto bola preukázaná jej zodpovednosť za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ku ktorej došlo pri dopravnej nehode, kde ide o zodpovednosť z prevádzky motorového vozidla za škodu a za zásah do osobnostných práv žalobkyne (§427, resp. 11 a násl. O. z.). Na druhej strane nárok proti žalovanému v 2. rade je upravený osobitným zákonom, a to §15 ods. 1 a §4 Zákona č. 381/2001 Z. z., a teda v danom prípade nejde ani o povinnú solidaritu a uloženie povinnosti takýmto spôsobom obom subjektom, a správne žalobca žiadal zaviazať žalovaných v 1. a 2. rade k zaplateniu náhrady nemajetkovej ujmy takým spôsobom, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť plniť druhého zo žalovaných.

22. Pokiaľ ide o zodpovednosť žalovaného v 2. rade k otázke krytia náhrady ujmy povinným poistením zásadné stanovisko vyslovil Súdny dvor vo svojom rozsudku vydanom dňa 24.10.2013 vo veci Q.-XX/XX týkajúcej sa T. Y.. V tomto rozhodnutí uviedol, že článok 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166/EHS z 24.04.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods. 1 a ods. 2 druhej Smernice Rady 84/5/EHS z 30.12.1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel zmenenej a doplnenej Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11.05.2005 a článok 1 ods. 1 tretej Smernice Rady 90/232/EHS zo 14.05.1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Súdny dvor v rozhodnutí zdôraznil, že podľa ustálenej judikatúry sa ustanovenia práva únie majú vykladať a uplatňovať jednotne na základe znení vypracovaných vo všetkých jazykoch únie. V prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami textu práva únie sa má predmetné ustanovenie vykladať podľa všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou. Keďže rôzne jazykové verzie článku 1 ods. 1 druhej Smernice v podstate používajú pojem „ujma na zdraví“, ako aj pojem „osobná ujma“, treba sa sústrediť na štruktúru a účel týchto ustanovení a Smernice. V tejto súvislosti treba uviesť, že tieto pojmy dopĺňajú pojem „škoda na majetku“, a pripomenúť, že uvedené ustanovenia a Smernica sa snažia najmä o posilnenie ochrany obetí. Za týchto okolností treba uplatniť extenzívny výklad, a to taký, že pod pojem ujma na zdraví patrí akákoľvek ujma, ak jej náhradu

na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu. V dôsledku toho medzi škody, ktoré sa musia nahradiť v súlade s prvou, druhou a treťou Smernicou patrí nemajetková ujma, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore. Pokiaľ ide o osoby, ktoré sa môžu domáhať náhrady tejto nemajetkovej ujmy, na jednej strane treba uviesť, že z článku 1 bodu 2 v spojení s článkom 3 ods. 1 prvou vetou prvej Smernice vyplýva, že ochrana, ktorá musí byť zaručená podľa tejto Smernice platí pre akúkoľvek osobu, ktorá je podľa vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu oprávnená na náhradu škody spôsobnej motorovými vozidlami. Na druhej strane treba spresniť, na rozdiel od tvrdenia nemeckej vlády, že tretia Smernica nezúžila okruh chránených osôb, ale naopak stanovila povinné krytie škôd, ktoré vznikli niektorým osobám považovaným za zvlášť zraniteľné. Okrem toho, keďže pojem škoda uvedený v článku 1 bode 2 prvej Smernice nie je nijako presnejšie vymedzený, v rozpore s tvrdením estónskej vlády nič nenaznačuje, že ak sa niektoré druhy škody akou je nemajetková ujma majú nahradiť podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu, mali by sa vylúčiť z tohto pojmu. Na základe žiadneho ustanovenia v prvej, druhej ani tretej Smernici nemožno dospieť k záveru, že normotvorca únie si želal zúžiť ochranu zaručenú týmito Smernicami len na osoby, ktoré sa priamo zúčastnili na škodovej udalosti. Členské štáty teda majú zaručiť, aby náhrada škody podľa ich vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré sa stali obeťami dopravnej nehody, bola pokrytá povinným poistením v určitých minimálnych sumách určených v článku 1 ods. 2 druhej Smernice. V prejednávanej veci by to tak malo byť, nakoľko osoby nachádzajúce sa v postavení pani T. Y. a jej dcéry majú v súlade s ust. § 11 a § 13 českého Občianskeho zákonníka nárok na náhradu nemajetkovej ujmy utrpenej v dôsledku úmrtia ich manžela, resp. otca. Tento záver nemôže spochybniť ani okolnosť predložená slovenskou vládou, podľa ktorej tieto paragrafy patria do tej časti českého i slovenského Občianskeho zákonníka, ktorá sa týka zásahov do ochrany osobnosti a ktorá je v zmysle týchto zákonníkov nezávislá od časti týkajúcej sa zodpovednosti za škodu v pravom zmysle slova. Keďže totiž zodpovednosť poisteného, ktorá podľa vnútroštátneho súdu v tomto prípade vyplýva z ust. § 11 a § 13 českého Občianskeho zákonníka vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu, nič nenasvedčuje, že na túto zodpovednosť sa nevzťahuje vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu, na ktoré odkazujú uvedené smernice.

23. Vychádzajúc z tohto rozhodnutia pod pojem škoda na zdraví použitý v ust. § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. treba zahrnúť i nemajetkovú ujmu utrpenú v dôsledku úmrtia blízkeho príbuzného pri dopravnej nehode. Pre možnosť pokrytia takejto náhrady povinným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je právne významné to, či vnútroštátne právo náhradu tejto nemajetkovej ujmy upravuje a nie to, že uvedená náhrada nie je začlenená do časti týkajúcej sa zodpovednosti za škodu. V podmienkach Slovenskej republiky je právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch upravené v ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K rovnakému záveru o potrebe pokrytia náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode povinným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel dospel Súdny dvor i v rozsudku zo dňa XX.XX.XXXX vydaným vo veci Q.-XXX/XX žalobcu E. K..

24. Výklad pojmu „ujma“ podal Súdny dvor i vo veci žalobcu S. F. vedenej pod sp. zn. Q.-XX/XX. V zmysle tohto rozsudku pojem „ujma“ tvoriaci podklad článku 22 ods. 2 Dohovoru o zjednotení niektorých pravidiel pre medzinárodnú leteckú dopravu, uzavretý v C. 28.05.1999, ktorý stanovuje obmedzenie zodpovednosti leteckého dopravcu za ujmu spôsobenú najmä stratou batožiny, sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa tak majetkovú, ako aj nemajetkovú škodu.

25. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov je potrebné mať na pamäti ich účel a zmysel. Je preto nevyhnutné vychádzať z osobitosti každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Mnohé prípady a ich špecifické okolnosti môžu byť ako v danej veci značne komplikované a netypické. To ale nezbavuje všeobecné súdy povinností urobiť všetko pre spravodlivé riešenie, hoci sa to môže javiť zložité. Písané právo je treba vykladať tak, aby plnilo svoju funkciu spočívajúcu v rozumnom a spravodlivom vyriešení problému, aby obstálo podľa zdravého rozumu a predstáv spravodlivosti panujúcich v spoločnosti.

26. Podľa ust. § 13 ods.1, ods. 2 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky

týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Uvedené ustanovenie pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch predpokladá značnú mieru zníženia dôstojnosti fyzickej osoby, a to za situácie, ak by sa nezdalo postačujúce morálne zadosťučinenie. Právo na súkromie sa neobmedzuje len na slobodné rozhodovanie fyzickej osoby o sprístupňovaní skutočností týkajúcich sa jej súkromia iným osobám a na ochranu proti neoprávneným zásahom do tohto oprávnenia fyzickej osoby. Rešpektovanie súkromného života musí zahŕňať do určitej miery právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami, nakoľko súčasťou súkromného života je tiež rodinný život zahŕňajúci i vzťahy medzi blízkymi príbuznými, najmä vzťahy sociálne a morálne. Rodinný život zahŕňa okrem iného vzťahy medzi najbližšími rodinnými príslušníkmi bez ohľadu na skutočnosť, či spolu trvale žijú alebo nie a protiprávne narušenie týchto rodinných vzťahov predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život fyzickej osoby. Zavinená smrť blízkej osoby preto môže vzhľadom k vzájomným úzkym a pevným sociálnym, morálnym, citovým a kultúrnym väzbám predstavovať tak vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a naplňovanie osobností pozostalého, že môže byť kvalifikovaná ako ujma znižujúca jeho dôstojnosť či vážnosť v spoločnosti. Z tohto pohľadu Občiansky zákonník dáva podmienky pre uplatnenie finančnej satisfakcie za ujmu spočívajúcu v zásahu do osobnostných práv v dôsledku smrti blízkej osoby. Ak k smrti blízkej osoby dôjde v dôsledku prevádzky motorového vozidla, vzniknutá nemajetková ujma musí byť pokrytá povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

27. V súvislosti s posudzovaním otázky či náhrada nemajetkovej ujmy mala byť pokrytá povinným zmluvným poistením je potrebné poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.12.2015 vydané vo veci III. Ú. XXX/XXXX. V tomto rozhodnutím, ktorým bola sťažnosť žalobcu odmietnutá ako zjavne neopodstatnená Ústavný súd skonštatoval, že hoci vo veci Q.-XX/XX súdny dvor viackrát zdôraznil, že nie je oprávnený vykladať ustanovenia vnútroštátneho práva, je zjavné, že ako vnútroštátne právo Českej republiky, tak aj vnútroštátne právo Slovenskej republiky prostredníctvom konkrétnych ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 11 a § 13) každého z týchto štátov umožňuje blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravných nehodách priznať náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má byť krytá z povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V Slovenskej republike povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje zákon č.381/2001 Z. z. , podľa ktorého má aj sťažovateľka ako poisťovateľ oprávnenie vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky.

28. Tento záver Ústavný súd Slovenskej republiky zopakoval i v uznesení zo dňa 17.8.2016 vydanom vo veci I. ÚS 474/2016. K tomuto ešte navyše dodal, že k uvedenému záveru dospel s prihliadnutím na samotný účel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a súčasne zohľadňujúc zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorového vozidla, ako aj aplikujúc extenzívny výklad pojmu náhrada škody.

29. Pokiaľ ide o výšku náhrady nemajetkovej ujmy, výška náhrady nemajetkovej ujmy namietaná zo strany oboch žalovaných je súdom určovaná voľnou úvahou, vždy však s prihliadnutím na zákonné kritéria závažnosti vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti došlo. Určenie konkrétnej výšky náhrady musí zohľadňovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti, pričom sa posudzuje podľa jej intenzity, rozsahu a trvania.

30. V danom prípade došlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne pri spáchaní trestného činu, ktorý síce bol spáchaný z nedbanlivosti, ale ním bola spôsobená ťažká ujma na zdraví, čo vyplýva z trestného rozsudku oboznámeného v tomto konaní. Uvedený trestný čin bol teda spôsobený závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Posúdením týchto dvoch kritérií rozhodujúcich pre určenie výšky náhrady dospel k záveru, že náhrada, ktorá ma byť poskytnutá z titulu náhrady nemajetkovej ujmy pre žalobkyňu, má byť vo výške 40.000 eur. Súd považoval túto sumu za primeranú, pretože žalobkyňa, ktorá bola matkou tohto dieťaťa, prežívala intenzívnejšie zásah do jej súkromia, čo v konaní bolo nepochybne preukázané, keďže išlo o jej druhé tehotenstvo po tom, čo prvé skončilo potratom, po tom, čo bola onkologickým pacientom po ženskej stránke, bola podrobená operácii a tešila sa na dieťa, ktoré očakávala, keďže v čase dopravnej nehody bola už v XX. týždni tehotenstva a mala k nemu vytvorený aj citový vzťah. Suma 40.000 eur, ktorú

súd priznal žalobkyni, by mala čiastočne zmierniť preukázanú ujmu, hoci ani táto hmotná satisfakcia nepochybne nemôže odčiniť dôsledky tragickej nehody, ktorú zanechala v živote žalobkyne trvalé následky. V súlade s citovaným zákonom pri výške náhrady nemajetkovej ujmy sa prihliada k závažnosti vzniknutej ujmy a k okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo. Súd mal za to, že strata člena rodiny je neodčiniteľnou ujmou, ktorá postihuje všetkých členov rodiny závažným spôsobom a preto morálne zadosťučinenie je celkom nepostačujúce. Pokiaľ ide o okolnosti, ku ktorým došlo k zásahu, súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku vydaného v trestnej veci proti vodičovi motorového vozidla, kde sa konštatovalo, že síce išlo o trestný čin spôsobený z nedbanlivosti, ale ním bola spôsobená ťažká ujma na zdraví a uvedený čin bol spôsobený závažnejším spôsobom konania a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Posúdením týchto dvoch kritérií rozhodujúcich pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy dospel k záveru, že náhradu je potrebné poskytnúť vo výške 40.000 eur.

31. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Toto konanie bolo začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý výrok súdneho rozhodnutia v časti výšky plnenia závisel od úvahy súdu, alebo od znaleckého posudku, keď sa posudzovala náhrada trov konania podľa § 142 ods. 3. Nová právna úprava na rozdiel od predchádzajúcej už neobsahuje špeciálne podstaty z ustanovenia §142 ods. 1, 2, 3 O.s.p., ale len úpravu náhrady trov konania podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, pričom na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP (pomer úspechu).

33. Súd má za to, že aj keď pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupuje podľa nového procesného predpisu podľa § 255 ods. 1 CSP, je potrebné posúdiť náhradu trov konania v súlade so zásadou plného úspechu, pretože ide o typ konania, kde rozhodnutie na plnenie v časti výšky plnenia záviselo od úvahy súdu. Princíp vyjadrený v §142 ods. 3 O.s.p. bude teda uplatňovaný naďalej, a to na základe interpretácie všeobecného § 255 CSP v súlade s článkom 2 ods. 1, článkom 3 ods. 1 a článkom 4 ods. 1, 2 CSP, čo vyplýva aj zo samotnej dôvodovej správy k CSP.

Podľa článku 2 ods. 1 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Podľa článku 3 ods. 1 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

Podľa článku 4 CSP ods. 1, 2 ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

34. Na základe vyššie uvedeného priznal súd v súlade s vyššie citovanými normami žalobkyni náhradu trov konania vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade v celom rozsahu s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.